

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/68/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613203410
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613203410.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. V. U., I. XX. XX. XXXX, Z. O. X. XXX F. X. F. U., I. XX. XX. XXXX, Z. O. X. XXX, obidvoch právne zastúpených: JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie Legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného: JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, IČO: 37 756 508, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 1.122,18 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným v 1. a 2. rade trovy konania vo výške 184,22 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalovaných JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa 5/A, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 28. 03. 2013, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade splnenia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.122,18 eur, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.091,11 eur od 09. 12. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 08. 12. 2011, uzavretej medzi postupcom O. Ú. Z., F..M.. (O., F..M..) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 16. 01. 2008 zmluvu č. 2406056257, na základe ktorej O., a.s. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť, z tohto dôvodu postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 1.122,18 eur a pozostávala z istiny 1.091,11 eur a úroku z omeškania vo výške 31,07 eur. Žalovaná v 2. rade uznala vyššie uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku a pristúpila k záväzku podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca si v konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 09. 12. 2011, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Elektronickým podaním, podpísaným zaručeným elektronickým podpisom, doručeným súdu dňa 17. 04. 2013 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, že vstupuje do konania na podporu žalovaného V. U. ako vedľajší účastník.

V doplnení žaloby zo dňa 05. 08. 2013 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že dňa 16. 01. 2008 uzatvoril pôvodný veriteľ so žalovaným zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb Kontá O. basic, predmetom bolo otvorenie a vedenie bežného účtu a poskytovanie produktov a služieb konta v zmysle všeobecných obchodných podmienok O., a.s. pre depozitné produkty. Predmetom zmluvy bolo aj povolené prečerpanie zostatku účtu v prípade splnenia podmienok stanovených O., a.s. Žalovaný v priebehu zmluvného vzťahu splnil stanovené podmienky, z tohto dôvodu mu pôvodný veriteľ poskytol povolené prečerpanie zostatku účtu s úverovým rámcom 497,91 eur (15.000,- Sk). Prehľad histórie transakcií na bežnom účte XXXXXXXXXXXX/XXXX pozostáva z nasledujúcich položiek: debetné operácie - výber hotovosti z bankomatu/úhrady vo výške 4.335,16 eur (130.600,96 Sk), poplatky vo výške 37,58 eur (1.132,02 Sk), debetné úroky vo výške 501,99 eur (15.123 Sk), kreditné operácie - prevod peňažných prostriedkov na účet vo výške 3.783,62 eur (113.985,37 Sk), kreditný úrok vo výške 0,01 eur (0,37 Sk). Súčet debetných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 4.874,73 eur (146.856 Sk) a súčet kreditných operácií predstavuje sumu 3.783,62 eur (113.985,37 Sk). Rozdiel debetných a kreditných operácií predstavuje žalovanú istinu. Úrok z omeškania vo výške 31,07 eur bol počítaný z čerpanej sumy do dňa postúpenia sadzbou 25 %.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 02. 12. 2013, č. konania 5C/68/2013 - 77 súd pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove ako vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaných. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24. 12. 2013.

Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení k žalobe zo dňa 16. 01. 2014 uviedol, že v predmetnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16. 01. 2008 uzatvorená s pôvodným veriteľom O., a.s. obsahuje viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky a je v nesúlade so zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predovšetkým s § 4, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Predmetná zmluva neobsahuje žiadnu zo zákonných požadovaných náležitostí. Na základe uvedených skutočností žalobca má nárok len na zaplatenie neuhradenej časti poskytnutého úveru (rozdiel medzi poskytnutou sumou a uhradenými plátbami). Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania s poukazom na tú skutočnosť, že už v roku 2008 bol žalovanému v 1. rade účtovaný debetný úrok a z uvedeného vyplýva, že už v tomto období bol v omeškani. Všeobecná premlčacia doba je podľa Občianskeho zákonníka 3 - ročná. Žalovaný v 1. rade so žalobcom neuzavrel žiadnu dohodu, preto nemohla byť voči nemu predĺžená premlčacia doba ani zdanlivo. Formulár dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorým sa snažil žalobca nekalým spôsobom predĺžiť premlčaciu dobu a súčasne vytvoriť domnienku perfektnosti pôvodného čiastočného neplatného právneho úkonu (zmluva o úvere zo dňa 16. 01. 2008) mala podpisovať žalovaná v 2. rade ako osoba prístupujúca k záväzku a nie priamo ako dlžník. V texte dohody nie je nikde uvedené výslovné prehlásenie žalovanej v 2. rade o jej prístupení k záväzku dlžníka, t. j. žalovaného v 1. rade. Preto možno tvrdiť už len s ohľadom na samotnú formuláciu dohody, že žalovaná v 2. rade nepristúpila platne k záväzku žalovaného v 1. rade a predloženú dohodu je nevyhnutné považovať za nulitný právny akt. Žalovaná v 2. rade nebola a nie je dlžníkom žalobcu, preto ani nemohla uznať záväzok, ktorý nebol jej záväzkom. Vedľajší účastník namietol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovanej v 2. rade.

Žalovaní v 1. a 2. rade sa k žalobe písomne nevyjadrili.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, listinami, a to zmluvou o bežnom účte, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pokusom o zmier, výpoveďou zmluvy o bežnom účte, prehľadom histórie transakcií na bežnom účte a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že mal zriadené povolené prečerpanie účtu. Nevedel sa vyjadriť, v akej výške mu boli poskytnuté peňažné prostriedky. Neskôr stratil zamestnanie a prestal splácať. Nevedel sa vyjadriť, kedy naposledy čerpal peňažné prostriedky na základe povoleného prečerpania. Nepamätal si, či mu zo strany O., a.s. bola doručená výpoveď zmluvy o bežnom účte. So

žalobou nesúhlasí. Raz prišiel za ním jeden pán, ktorý mu povedal, že ak ho nevyplatí, tak mu siahnu na majetok. V plnom rozsahu sa pridržiaval prednesu jeho právneho zástupcu.

Žalovaná v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že nesúhlasí s podanou žalobou. Jeden večer prišiel za ňou pán s tým, že má podpísať splátkový kalendár. Nič jej nevysvetlil, nevedela o čo ide. Stretnutie s ním trvalo asi 10 minút. Ak by vedela, že predmetom podpisu je uznanie záväzku, nič by nepodpísala. Túto listinu si neprečítala.

Zástupkyňa právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní predniesla, že námietka premlčania nie je dôvodná. Poukázala na to, že z výpovede zmluvy o bežnom účte vyplýva, že táto bola doručená žalovanému, teda bola ukončená zmluva o bežnom účte výpoveďou zo dňa 15. 07. 2011 s účinnosťou k poslednému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola doručená. Žalobca si uplatňuje pohľadávku na tom základe, že k zmluve o bežnom účte bolo žalovanému v 1. rade zriadené povolené prečerpanie, ktoré sa poskytuje na dobu trvania zmluvy o bežnom účte, ku ktorému sa povolené prečerpanie zriaďuje. V tejto súvislosti poukázala na čl. 4.10.1. všeobecných obchodných podmienok (VOP). Poukázala tiež na čl. 4.14.2. písm. c) VOP, v zmysle ktorého skončením zmluvy o účte sa všetky pohľadávky banky zo zmluvy o účte a súvisiacich zmlúv stávajú splatné. Podľa ich názoru sa predmetná pohľadávka stala splatnou k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, kedy došlo k účinnosti výpovede. Podľa ich názoru došlo k platnému pristúpeniu žalovanej v 2. rade k záväzku, z tohto dôvodu si žalobca uplatnil nárok voči žalovanej spoločne a nerozdielne. Na otázku súdu sa nevedela vyjadriť, za aké konkrétne obdobie vznikol dlh žalovaných, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania. S poukazom na platobnú históriu predpokladala, že žalovanému v 1. rade bolo poskytnuté povolené prečerpanie v roku 2008. Suma bola úročená úrokovou sadzbou 16,90 %. Predložila listinu, a to potvrdenie o modifikácii flexiúčtu. Na otázku súdu uviedla, že žalovaný v 1. rade čerpal naposledy v júni 2008, čo vyplýva z predloženej platobnej histórie. Úročenie bolo dohodnuté vo výške 16,90 % ročne, ide o premenlivú úrokovú sadzbu, na základe čoho predpokladala, že táto sa v priebehu trvania zmluvného vzťahu menila. Podmienky čerpania a splácania poskytnutých peňažných prostriedkov boli stanovené tak, že žalovaný mohol ísť do debetu do výšky 15.000,- Sk. Nebolo to stanovené tak, že musel mesačne platiť nejakú sumu. Aspoň raz do roka musel byť v pluse. Na otázku súdu, za aké obdobie, v akej lehote bol žalovaný v 1. rade povinný platiť úroky z čerpanej sumy, poukázala na znenie VOP, a to čl. 5.1.7.1., podľa ktorého úroky sa počítajú zo skutočných denných debetných zostatkov na bežnom účte a účtujú sa mesačne pozadu na ľarchu bežného účtu. Dňom vzniku debetného zostatku z dôvodu povoleného prečerpania pôvodný veriteľ účtoval úroky do dňa predchádzajúceho dňu úplného zaplatenia dlžnej čiastky zodpovedajúcej debetnému zostatku, najviac do výšky povoleného prečerpania. Nevedela sa presne vyjadriť k významu údaju o počte dní omeškania nachádzajúceho sa na č. I. 20 spisu, zrejme to znamená údaj, kedy sa žalovaný dostal prvýkrát do omeškania.

Zástupkyňa právneho zástupcu žalovaných a vedľajšieho účastníka na strane žalovaných vo svojom prednese na pojednávaní uviedla, že sa v plnom rozsahu pridržiava písomného stanoviska. Poukázala na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah medzi žalovaným v 1. rade a postupcom, ktorý bol uzatvorený 16. 01. 2008, na ktorý sa majú vzťahovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch. Čo sa týka obsahových náležitostí zmluvy, táto bola v rozpore s uvedeným zákonom, preto sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. V zmluve absentuje výška úrokovej sadzby, ročná percentuálna miera nákladov, ďalšie poplatky účtované zo strany postupcu. Aj na listinnom dôkaze predloženom na pojednávaní chýba obligatórna náležitosť, a to ročná percentuálna miera nákladov. Ich právny názor je potvrdený viacerými rozsudkami krajských súdov, ktoré založila do spisu. Premlčacia lehota začala plynúť odo dňa vykonania posledného výberu, resp. posledného čerpania úveru, ku ktorému malo dôjsť zo strany žalovaného v 1. rade dňa 17. 07. 2008. Vzhľadom na 3 - ročnú premlčaciu lehotu je nárok žalobcu v plnom rozsahu premlčaný. S poukazom na ustálenú judikatúru a prax súdov je dohoda o splátkovom kalendári absolútne neplatný právny úkon, ide o neplatné uznanie záväzku, z dôvodu neurčitosti istiny a riadnej identifikácie záväzku. V bode 2 dohody absentuje dátum, kedy malo dôjsť k uzavretiu predmetnej úverovej zmluvy. Žalovaná v 2. rade nebola dlžníčkou O. Ú. Z., a preto namietajú jej pasívnu vecnú legitimitáciu. V dohode nie je špecifikovaný ani pôvodný veriteľ, resp. nie je označený korektným spôsobom. Poukázala na to, že dlžník bol ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní viac ako 3 roky, teda 1.121 dní. Konanie zo strany postupcu, kedy

banka vedela o omeškaní a úmyselne kapitalizovala úver je v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda o splátkovom kalendári je neplatná aj z toho dôvodu, že žalovaní boli v tom čase manželmi, to znamená dohoda bola podpísaná v nevedomosti žalovaného v 1. rade.

Dňa 16. 01. 2008 bola medzi O. Ú. Z., a.s. a žalovaným v 1. rade uzatvorená zmluva o bežnom účte a o poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu. Predmetom zmluvy bolo otvorenie a vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. V zmysle čl. 4.10.1. VOP môže banka na základe stanovených kritérií, ktoré závisia od kreditných obrátov realizovaných na bežnom účte zriadiť k bežnému účtu povolené prečerpanie. Povolené prečerpanie poskytne na dobu trvania zmluvy o bežnom účte, ku ktorému sa povolené prečerpanie zriaďuje. V prípade, ak klient povolené prečerpanie využíva, jeho práva a povinnosti sa primerane spravujú ustanoveniami zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka (bod 4.10.5. VOP). V zmysle čl. 4.10.6. VOP sa klient po zriadení povoleného prečerpania zaväzuje dodržiavať nasledovné povinnosti: a) zložiť bez zbytočného odkladu po vzniku debetného zostatku peňažné prostriedky na úhradu splátok úrokov, poplatkov a ostatných záväzkov na bežnom účte, b) zaplatiť úroky z uskutočneného povoleného prečerpania, c) zabezpečiť pravidelné poukazovanie peňažných prostriedkov na bežný účet, d) jedenkrát do roka dosiahnuť kreditný zostatok na bežnom účte. Podľa čl. 4.14.1. VOP zmluvu o účte je možné skončiť výpoveďou zo strany banky z dôvodov uvedených nižšie. Skončením zmluvy o účte sa: a) ruší účet, ktorý bol na základe zmluvy vedený, b) skončia sa zmluvy, ktoré uzavrel dlžník s bankou na základe zmluvy o účte alebo v priamej súvislosti s ňou (súvisiace zmluvy), c) všetky pohľadávky banky voči dlžníkovi zo zmluvy o účte a súvisiacich zmlúv sa stávajú splatné. V zmysle čl. 5.1.7. VOP povolené prečerpanie je úročené úrokovou sadzbou pre povolený debet, ktorej výšku môže banka kedykoľvek jednostranne zmeniť a ktorú oznámi dlžníkovi zverejnením. Dňom vzniku debetného zostatku, z dôvodu povoleného prečerpania účtuje banka úroky do dňa predchádzajúceho dňu úplného zaplatenia dlžnej čiastky zodpovedajúcej debetnému zostatku, najviac do výšky povoleného prečerpania. Úroky sa počítajú zo skutočných denných debetných zostatkov na bežnom účte a účtujú sa mesačne pozadu na ľarchu bežného účtu.

Listinou zo dňa 15. 07. 2011 O., a.s. vypovedala zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX s účinnosťou ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bude výpoveď doručená žalovanému v 1. rade z dôvodu, že žalovaný v 1. rade neuhradil svoj záväzok voči O., a.s. vrátane splatného príslušenstva.

Z prehľadu histórie transakcií na bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX na č. l. 71 - 73 spisu bolo zistené, že posledné čerpanie peňažných prostriedkov (vo výške 2.000,- Sk) bolo zrealizované dňa 17. 07. 2008.

Z listiny označenej ako potvrdenie o modifikácii flexiúčtu (na č. l. 96 spisu) bolo zistené, že O., a.s. potvrdila modifikáciu flexiúčtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom je žalovaný v 1. rade, v rámci ktorého bol zriadený produkt Flexidebet - povolené prečerpanie na účte v prípade splnenia podmienok stanovených O., a.s. Úroková sadzba povoleného prečerpania k dátumu podpisu zmluvy je 16,90 % p. a. Podpisom tohto potvrdenia o modifikácii flexiúčtu majiteľom účtu a bankou sa toto potvrdenie stáva súčasťou zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu. Potvrdenie je datované dňom 17. 04. 2008.

Dňa 08. 12. 2011 uzavreli O. Ú. Z. ako postupca a žalobca ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej pôvodný veriteľ O., a.s. postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému v 1. rade. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok výška pohľadávky voči žalovanému v 1. rade ku dňu postúpenia predstavovala 1.122,18 eur. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok bol zistený údaj o počte dní omeškania 1.121.

Z listiny označenej ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku bolo zistené, že táto pozostáva celkovo z 5-tich článkov, a to článok 1. zmluvné strany, článok 2. uznanie záväzku, článok 3. forma splatenia záväzku, článok 4. rozhodcovská doložka a článok 5. záverečné ustanovenia. V článku 1 bod 1.1 dohody je označený ako veriteľ žalobca. V článku 1 bod 1.2 dohody je označený ako dlžník žalovaný v 1. rade. V bode 1.3 dohody je ako osoba pristupujúca k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka označená osobnými údajmi žalovaná v 2. rade. Podľa článku 2 bod 2.1 dohody osoby uvedené v bode 1.2 alebo 1.3 dohody uznávajú, čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy, uzatvorenej s pôvodným veriteľom č. zmluvy XXXXXXXXXXXX. Podľa článku 3 bod 3.1 dohody, osoby uvedené v bode 1.2. a alebo 1.3. tejto dohody vyhlasujú, že

majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je datovaná dňom 02. 07. 2012.

Pokusom o zmier zo dňa 20. 02. 2013 žalobca vyzval žalovaných v 1. a 2. rade na úhradu dlžnej sumy.

V súlade s ust. § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu a vedľajšieho účastníka, ktorí boli na súdne pojednávania riadne a včas predvolaní. Súd vo veci rozhodol prihládajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť rozhodnutie vo veci a nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania. Nebol zistený vážny dôvod odročenia pojednávania a rovnako nebol podaný žiadny návrh na vykonanie dôkazov.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení do 31. 07. 2008):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013):

Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba S.B. H. Z. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpísaním zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka:

Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premičanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premičaní.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu zamietol. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi právnym predchodcom žalobcu (O., a.s.) a žalovaným v 1. rade bola uzavretá zmluva o bežnom účte. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že na základe zmluvy o bežnom účte bolo v prospech žalovaného v 1. rade zriadené povolené prečerpanie na bežnom účte do výšky 15.000,- Sk. Zmluvou o postúpení pohľadávok mal súd preukázať aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní.

Súd mal preukázať, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1. rade bola uzavretá zmluva, ktorú je potrebné podriaďiť pod režim ustanovení zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzavretia úverovej zmluvy (§ 23a ods. 1, 2), v zmysle ktorého sú spotrebiteľskými zmluvami zmluvy uzavreté podľa občianskeho zákonníka, obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvní. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaných prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k žalobe vzniesol námietku premičania uplatneného nároku. Námietka premičania bola vznesená aj na pojednávaní dňa 20. 01. 2014 a to právnym zástupcom vedľajšieho účastníka a súčasne aj právnym zástupcom žalovaných.

Vzhľadom na vznesenú námietku premičania súd predovšetkým skúmal, či táto je podaná dôvodne.

V súvislosti so vznesenou námietkou premičania bolo potrebné ustáliť dátum splatnosti pohľadávky, ktorá je predmetom prebiehajúceho konania. Súd sa v tejto súvislosti nestotožnil s argumentáciou žalovanej strany, že účinnosťou výpovede zmluvy o účte sa predmetná pohľadávka stala splatnou. Zo znenia čl. 4.14.2. VOP O., a.s. vyplýva, že skončením zmluvy o účte vrátane výpovede zo strany banky sa všetky pohľadávky banky voči klientovi zo zmluvy o účte a súvisiacich zmlúv stávajú splatné. V zásade je možné stotožniť sa s argumentáciou žalobcu, že zmluvou súvisiacou so zmluvou o bežnom účte je aj povolené prečerpanie na bežnom účte. Uvedené dojednanie obsiahnuté vo VOP však dopadá na prípady, kedy sa pohľadávka z predmetného zmluvného vzťahu nestala ešte splatnou. V prejednávanej veci je však súd toho názoru, že uplatnená pohľadávka sa stala splatnou podstatne skôr, ako na základe výpovede zmluvy o bežnom účte a s ňou súvisiacej ďalšej zmluvy. Argumentácia žalobcu by v konečnom dôsledku znamenala, že žalobca mohol udržiavať v platnosti primárny zmluvný vzťah (zmluvu o bežnom účte), hoci žalovaný v 1. rade dlhodobo nevyužíval poskytnutý bankový produkt (povolené prečerpanie), čo je nepochybne aj v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je 3 - ročná (s poukazom na spotrebiteľský charakter zmluvy) a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Pre určenie dátumu splatnosti pohľadávky a s tým súvisiaceho začiatku plynutia premičacej doby je rozhodujúce, kedy žalovaný začal čerpať peňažné prostriedky na základe povoleného prečerpania, to znamená, kedy vznikol tzv. debetný zostatok. Uvedený názor súdu korešponduje zneniu VOP, a to čl. 4.10.6., v zmysle ktorého po zriadení povoleného prečerpania je klient (žalovaný v 1. rade) povinný zložiť bez zbytočného odkladu po vzniku debetného zostatku peňažné prostriedky na úhradu splátok úrokov, poplatkov a

ostatných záväzkov na bežnom účte. Z prehľadu histórie transakcií na bežnom účte, ktorého majiteľom bol žalovaný v 1. rade vyplynulo, že žalovaný v 1. rade naposledy čerpal peňažné prostriedky vo výške 2.000,- Sk dňa 17. 07. 2008, kedy existoval zostatok - 17.654,04 Sk, teda od uvedeného dátumu vznikla žalovanému v 1. rade povinnosť bez zbytočného odkladu poukázať na predmetný účet peňažné plnenie na úhradu vzniknutých záväzkov súvisiacich so splátkami úroku, poplatkov a ďalších záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy, na základe ktorej bolo žalovanému v 1. rade povolené prečerpanie na osobnom účte. Hoci VOP nedefinujú výraz „bez zbytočného odkladu“, z gramatického hľadiska možno použitý výraz vykladať tak, že splnenie peňažného záväzku nemožno odkladať na dlhšiu dobu. Dlžník by si mal uvedenú povinnosť splniť v krátkom čase, ktorý sa má počítať na týždne, príp. na obdobie mesiaca. Nemožno tiež prehliadnuť skutočnosť, že v zmysle VOP sa v prípade vzniku debetného zostatku (čerpania peňažných prostriedkov) účtovali žalovanému úroky mesačne. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že žalovaný mal povinnosť v tom - ktorom mesiaci, v ktorom vznikol debetný zostatok zaplatiť nielen úroky z čerpanej sumy, ale poukázať potrebné množstvo peňažných prostriedkov na úhradu všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy. Nezanedbateľnú výpovednú hodnotu má aj údaj o počte dní omeškania nachádzajúci sa v prílohe č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 08. 12. 2011. Počet dní omeškania so zaplatením postúpenej pohľadávky ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok je 1.121 dní. Ako napokon vyplýva aj z prednesu zástupkyne právneho zástupcu žalobcu, omeškanie žalovaného v 1. rade so splnením záväzku pripustila aj žalujúca strana v súvislosti s otázkou súdu, aký je význam údaju o počte dní omeškania, nachádzajúci sa v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok. Súd mal teda preukázať, že dlh žalovaného v 1. rade, ktorý je predmetom konania, je premlčaný, keďže premlčacia lehota začala plynúť najneskôr v roku 2008 a pri všeobecnej 3 - ročnej premlčacej dobe uplynula najneskôr v roku 2011.

Žalobu voči žalovanej v 2. rade súd zamietol ako nedôvodnú. Pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej v 2. rade odôvodnil žalobca tým, že menovaná pristúpila k záväzku, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania, o čom predložil súdu listinu označenú ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 02. 07. 2012. Podľa názoru súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej v 2. rade. Z predloženej listiny, ktorá je formulárovým tlačivom vyplýva, že v bode 1.3 dohody sú vyplnené osobné údaje žalovanej v 2. rade (meno a priezvisko a jej rodné číslo) ako osoby pristupujúcej k záväzku. Z takto vyhotovenej a predloženej listiny je zrejmé, že v nej absentuje výslovný prejav vôle žalovanej v 2. rade pristúpiť k záväzku žalovaného v 1. rade, ktorý je pojmovým znakom každého právneho úkonu. Platné a účinné pristúpenie k záväzku vyžaduje, aby pristupujúci dlžník výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti vyjadril vôľu pristúpiť k záväzku pôvodného dlžníka, k čomu v prejednávanej veci nedošlo. Predložená listina nespĺňa ani požiadavku určitosti právneho úkonu, vyjadrenú v ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže záväzok, ku ktorému podľa tvrdenia žalobcu mala žalovaná v 2. rade pristúpiť, nie je žiadnym spôsobom vymedzený, identifikovaný. Za uvedeného skutkového stavu nemohlo dôjsť k platnému pristúpeniu žalovanej v 2. rade k záväzku, ktorý vyžaduje písomnú formu. Z uvedených dôvodov súd vyhodnotil predloženú listinu ako absolútne neplatný právny úkon, z ktorého žalovanej v 2. rade nemôžu vzniknúť žiadne povinnosti.

Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu (ust. § 101 ods. 1 O.s.p.).

Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby, je povinný uviesť skutočnosti, ktoré sa opierajú o právo alebo iný nárok (§ 79 ods. 1 OSP). Podstatou uvedenej povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Uvedená povinnosť tvrdenia je základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany, avšak nemusí to vždy zodpovedať konkrétnemu sporu, resp. konkrétnej hmotno - právnej úprave, ktorá sa má v spore použiť. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme, o ktorú sa účastník pri uplatnení práva, alebo pri bránení práva opierať. V žalobe musí byť uvedené, o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť. Uvedenému účelu slúži opis rozhodujúcich skutočností, ktoré v prípade, ak budú v konaní preukázané, povedú k záveru, že požiadavka žalobcu, vyjadrená v tzv. žalobnom petite je opodstatnená. Požiadavky na opis rozhodujúcich skutočností sú prirodzene kvalitatívne vyššie v sporovom konaní, ako v konaní

nesporovom a majú väčší význam v konaní, ktoré sa začína len na návrh, ako v konaní, ktoré možno začať aj bez návrhu.

Sporové konanie je ovládané tzv. prejednávacou zásadou. Uvedená zásada určuje, že procesnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu majú účastníci konania a nie súd. Prejednacía zásada znamená, že sú to účastníci konania, ktorí majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú a ktorých z tohto dôvodu postihuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

Pre plnosť súd uvádza, že žalobu zamietol aj z dôvodu, že žalobca v žalobe neopísal všetky rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoj nárok. V žalobe absentujú skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, bez ktorých nie je možné posúdiť rozsah uplatneného nároku. Z tvrdení žalobcu, uvedených v žalobe vyplynulo, že právny predchodca žalobcu a žalovaný v 1. rade uzatvorili dňa 16. 01. 2008 zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo povolené prečerpanie na bežnom účte. Žalobca vyčíslil žalovanú pohľadávku sumou 1.122,18 eur, predstavujúcu debetný zostatok na účte žalovaného v 1. rade, ktorý vznikol z dôvodu prekročenia povoleného prečerpania. Celkový súčet kreditných položiek a celkový súčet debetných položiek predstavuje rozdiel vo výške žalovanej istiny. V žalobe absentuje tvrdenie, za aké konkrétne obdobie vznikol žalovaným dlh, ktorého splnenie je predmetom konania. Nemožno sa uspokojiť so špecifikáciou žalovanej sumy vysvetlením, že predstavuje rozdiel medzi debetným a kreditnými operáciami. Je nepostačujúce uviesť len celkovú sumu debetných položiek, a jednotlivé čiastky, z ktorých pozostáva, aj tieto musia byť špecifikované uvedením presného spôsobu výpočtu. Žalobca musí uviesť skutkové tvrdenia, ktoré odôvodňujú vznik uplatneného nároku a jeho rozsah. V tomto smere nejde v žiadnom prípade o formalistický prístup súdu ku skutkovým tvrdeniam, ktoré majú byť obsiahnuté v žalobe. Riadna špecifikácia žalovanej sumy (aj jej jednotlivých častí) je nevyhnutným podkladom, aby súd mohol posúdiť dôvodnosť rozsahu uplatneného nároku. Je nepochybné, že jednotlivé debetné položky (ktoré žalobca účtoval žalovanej) priamo ovplyvňujú výšku dlhu žalovanej. Žalobca pri špecifikácii debetných položiek netvrdil, v ktorom konkrétnom období žalovaná čerpala peňažné prostriedky a v akej výške. Žalobca vyčíslil debetné úroky sumou 501,99 eur, avšak netvrdil, v akej výške, v ktorom konkrétnom období a z akej sumy si účtoval úroky (zo sumy čerpaných peňazí) a z akej úrokovej sadzby vypočítal úroky. Súd len pripomína, že dohodnutá úroková sadzba vo výške 16,90 % p. a. je premenlivá. V doplnení žaloby žalobca vyčíslil poplatky vo výške 37,58 eur, neuvádza však žiadne konkrétne skutkové tvrdenia, ktoré odôvodňujú vznik a rozsah nároku na zaplatenie poplatku, t. j. o aký druh poplatku a v akej výške, v akom období, za akú službu ide v konkrétnej veci. Zo žaloby vôbec nie je zrejmé ani riadne vyčíslenie kreditných položiek, t. j. v ktorom období a v akej výške žalovaná splácala žalobcovi peňažné prostriedky. V žalobe absentuje špecifikácia žalovanej sumy uvedením presného spôsobu jej výpočtu, ako aj jednotlivých položiek, z ktorých pozostáva.

Súd zdôrazňuje, že je procesne neprípustné, aby žalobca svoju povinnosť opísania rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil v žalobe odkazom na pripojené listinné dôkazy. Uvedená skutočnosť by v konečnom dôsledku znamenala, že povinnosť účastníka tvrdiť skutočnosti by bola nahradená vyčítaním uvedených skutočností z listinných dôkazov zo strany súdu. Listinné dôkazy, na ktoré žalobca odkazuje v žalobe, slúžia na preukázanie tvrdení žalobcu uvádzaných v žalobe, žiadnu inú funkciu nesmú mať. V prípade, ak by súd zisťoval z pripojených listinných dôkazov skutočnosti, ktoré majú byť obsiahnuté v žalobe a ktoré má povinnosť tvrdiť žalobca, príp. iná dotknutá procesná strana, došlo by tým nepochybne k porušeniu zásady rovnakého postavenia účastníkov konania, keďže naznačenú povinnosť tvrdenia by namiesto účastníka konania plnil súd. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti je tiež potrebné zdôrazniť, že absencia vyššie uvedených náležitostí v žalobe nemá za následok odmietnutie podania postupom súdu podľa ustanovenia § 43 OSP. Napriek absencii uvedených náležitostí v žalobe, nemá žaloba také procesné nedostatky, pre ktoré nemožno pokračovať v konaní a ktoré bránia jej vecnému prejednaniu. Vzhľadom na to, že žalobca nedoplnil žalobu ani a v požadovanom rozsahu nespĺnil povinnosť tvrdenia v časti žalovanej istiny, súd sa potom ďalej nezaoberal príslušenstvom istiny. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, napriek tomu, že bol predvolaný na súdne pojednávanie, na ktorom mal vytvorený priestor pre doplnenie žaloby, sa pojednávania nezúčastnil a nepožiadal o odročenie z dôležitého dôvodu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP. Žalovaní v 1. a 2. rade boli úspešní v konaní v celom rozsahu, z tohto dôvodu im vzniklo právo na plnú náhradu trov konania. Trovy konania pozostávali z trov právneho zastúpenia. Právne mu zástupcovi žalovaných prislúcha odmena za zastupovanie, keď za jeden úkon právnej služby mu prislúcha odmena vo výške 61,41

eur, a to za účasť na pojednávaní dňa 20. 01. 2014 (§ 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 2 a § 13a ods. 1 písm. d) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). Podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky právnomu zástupcovi žalovaných prislúcha paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s vykonaným úkonom právnej služby 8,04 eur. V zmysle ust. § 18 ods. 3 Vyhlášky prislúcha právnomu zástupcovi žalovaných zvýšenie odmeny a tzv. režijného paušálu o DPH o sumu 13,89 eur. Právnomu zástupcovi žalovaných prislúcha náhrada cestovného, v dôsledku použitia motorového vozidla a náhrada za stratu času. Celková náhrada cestovného bola súdom vyčíslená v sume 71,66 eur a pozostáva z náhrady za spotrebované pohonné hmoty 23,34 eur (spotreba 6,5 l / 100 km, vzdialenosť Lučenec - Liptovský Mikuláš a späť 264 km, cena pohonnej látky 1,36 eur) a zo základnej náhrady 48,32 eur. Keďže právny zástupca vykonal cestu a v tej súvislosti sa zúčastnil pojednávania ako právny zástupca žalovaných a súčasne ako právny zástupca vedľajšieho účastníka, súd priznal právnomu zástupcovi žalovaných 1-icu uvedenej náhrady, t. j. v sume 35,83 eur (keďže trovy vedľajšieho účastníka neboli súdom priznané z dôvodu ich neúčelnosti). Právnomu zástupcovi žalovaných prislúcha aj náhrada za stratu času stráveného cestou z Lučenca do Liptovského Mikuláša a späť, ktorá bola vyčíslená v celkovej sume 130,10 eur (10 polhodín x 13,01 eur). Z rovnakých dôvodov, ako v prípade náhrady cestovného súd priznal právnomu zástupcovi žalovaných náhradu za stratu času vo výške 65,05 eur (1/2-ica zo sumy 130,10 eur). Tropy právneho zastúpenia činili celkom 184,22 eur. Súd nepriznal právnomu zástupcovi žalovaných odmenu ani režijný paušál za prevzatie a prípravu zastúpenia. Hoci je udelenie plnomocenstva datované dňom 17. 1. 2014, zástupkyňa právneho zástupcu na pojednávaní dňa 20. 1. 2014 uviedla, že plnomocenstvo bolo podpísané v deň pojednávania s dátumom 17. 1. 2014, čo odôvodnila tým, že sa v piatok 17. 1. telefonicky dohodli so žalovanými na zastupovaní. Súd konštatuje, že plnomocenstvo bolo preukázateľne písomne udelené v deň pojednávania. Predpokladom priznania odmeny za vyššie uvedený úkon právnej služby je primeraný časový priestor, počas ktorého sa zástupca môže zodpovedne oboznámiť s vecou, so skutkovými a právnymi aspektmi prejednávanej veci, ktoré mu môžu byť známe aj po porade s klientom. V prejednávanej veci tento predpoklad naplnený nebol, preto súd nepriznal odmenu za uvedený úkon.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným tropy právneho zastúpenia vo výške 184,22 eur na účet ich právneho zástupcu podľa § 149 ods. 1 OSP, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd tiež nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Tropy právneho zastúpenia súd nepovažuje za účelne vynaložené. Je žiadúce zdôrazniť, že vedľajší účastník je občianskym združením, ktorého cieľom je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Preto v prípade, ak sa označené občianske združenie rozhodne vstúpiť ako vedľajší účastník v súdnom konaní na podporu spotrebiteľa, majú na pamäti svoje poslanie, je úplne prirodzené očakávať, že na pôsobenie v občianskom súdnom konaní (napr. v postavení vedľajšieho účastníka) je odborne pripravené bez potreby právneho zastúpenia v konaní. Súd pri posudzovaní účelnosti náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal z predpokladu, že vzhľadom na predmet činnosti vedľajší účastník má vo svojich radoch osoby, ktoré sú schopné v záujme ochrany spotrebiteľa adresovať súdu kvalifikované podania, prípadne inými procesnými úkonmi v konaní účinne chrániť práva spotrebiteľa. Tento predpoklad plne korešponduje úmyslu zákonodarcu, aby vedľajší účastník poskytol kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi, keďže ochrana spotrebiteľa je problematikou, ktorá si vyžaduje osobitnú pozornosť. Súd nemal preukázané, že vedľajšiemu účastníkovi vznikli iné tropy konania (okrem trov právneho zastúpenia).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.